

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ *Εν Ἀθήναις φρ. 18—*Εν δε ταῖς ἑπαρ. φρ. 16—*Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΤΡΩΤΗΣ.

ΑΥΤΗ Η ΕΝ ΡΑΓΟΥΖΗ

ἐπίδειξις τῶν ἀποστόλων τῶν μεγάλων δυνάμεων ἤρχισε νὰ δεικνύη διαθέσεις πολιτογραφήσεως εἰς τὸ βασιλεῖον τοῦ «Μὴ Χάνεσαι».

Πρῶτον δὲν καταλαμβάνομεν τί θὰ πῆ ἐπίδειξις. *Ἀν τυχόν τὸ πρᾶγμα σημαίνει ὅτι καὶ τὸ ὄνομα, τότε τὸ πρᾶγμα εἶναι κωμικόν, διότι καὶ τὸ ὄνομα εἶναι τοιοῦτο.

α' Ἐπίδεικνύομαι θὰ πῆ, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, ἀκαμαρόνων». Καμαρόνω δὲ εἶναι τὸ γελοιοδέστερον τὸ ὅποιον δύναται τις νὰ φαντασθῆ. *Ἄς λάβωμεν τὸ παράδειγμα ἀπὸ τὰ ἐμψυχα διὰ νὰ καταστήσωμεν εἰς τὰ ἄψυχα. Εἶδατε γυναῖκα νὰ καμαρόνη; *Ἐγὼ εἶδα. Καὶ μοῦ ἤλθε ὄρεξις νὰ τὴν ξεύρω κ' ἐγὼ τί νὰ τὴν κάμω, ἦταν εὐμορφή· ἀλλὰ πόσον γελοία! *Ἄνὴρ καμαρόνων εἶναι γελοιοδέστερος. Τὸ καμαρώμα κυρίως γίνεται ὅταν εἶναι τις εὐμορφος, ὅταν θέλῃ νὰ κάμῃ τὸ παλληκάρι, ὅταν φορῆ καινούργιο ἐνδύμα ἢ καπέλλον ἢ ὑποδήματα, ὅταν ἔγραψε τίποτε ὠραῖον, ὅταν ὠμίλησε καλῶς, ὅταν εἶπε καμμίαν εὐφυΐαν, ὅταν ἐτραγουῦσῃ μελωδικὰ ἢ ἔπαιξε κλειδοκύμβαλον τεχνικὰ. Σχηματίζετε ἰδέαν τί εἶναι τὸ καμαρώμα, ὅταν σᾶς εἴπωμεν ὅτι ὅλα αὐτὰ τὰ εὐμορφα πράγματα τὰ καταστρέφει στιγμήδόν.

Γεννᾷ ἔμετον ὁ λέγων εὐφυΐαν καὶ κυττάζων περίξ του νὰ δῆ ἂν τὸν θαυμάζουν· μοῦ φαίνεται καρακάξα ἢ τραγουδήσασα καὶ ἔπειτα δῆθεν πνευστιῶσα καὶ χαράτισουσα βλακῶδες μείδιμα ἐπὶ τῶν χειλέων καὶ κινούσα τὴν κεφαλὴν καὶ ἀναισθηκατεθάζουσα τὰ βλέφαρα, καὶ ἀναπαλλομένη ἐπὶ τοῦ καθίσματός της, ὅλα δ' αὐτὰ πρᾶττουσα ὡς προπαρασκευὰς διὰ νὰ δεχθῆ συγχαρητήρια.

Κάμετε τώρα τὴν γυναῖκα θωρηκτὸν καὶ φαντασθῆτε εἰκοσι τοιαῦτα νὰ ἀπομιμοῦνται ὅλας τὰς κινήσεις τῆς αἰδοῦ. Φαντασθῆτέ τα νὰ πλήττουν τὰ νερά τῆς Ἀδριατικῆς, καὶ νὰ λένε: ἐδῶ εἴμεθα, νὰ σηκώνουν τὴν πρῶραν των διὰ νὰ ἔχουν τὸ δὴ λεγόμενον σηκωμένην τὴν μύτην, νὰ κάθωνται ἐπὶ τῆς πρύμνης των διὰ νὰ φκινώνται πλέον ἐξογκωμένα τοῦ συνήθους, καὶ κάποτε κάποτε νὰ σφυρίζουν, ὡς νὰ ἦσαν τὰ θωρηκτὰ μάγκα!

— *Ὁ! σᾶς εἶδαμεν! Ὁ! ἀναγκασθοῦν ἐπὶ τέλους νὰ βοήσουν οἱ Ἀλβανοί. Τίποτε ἄλλο;

Καὶ ὁ Ναύαρχος Σέυμουρ θὰ τρίξῃ τὰ δόντια του, διότι δὲν μπορεῖ νὰ δεῖξῃ καὶ τίποτε ἄλλο.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

*Ἦρχισε καὶ ἡ Ἑταιρία τοῦ σιδηροδρόμου νὰ φορολογῆ βόας, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι ἀντὶ νὰ τοὺς παίρνει κεφαλιάτικο, παίρνει τὰ κεφάλια των. *His* Τρικούπης, *his* Παρσκειυαΐδης.

*Ὁ διπυρίτης τοῦ στρατοῦ, ὡς νὰ τὸν κατηράσθῃ ὁ κ. Πετιμεζᾶς, εὐρέθη πάλιν κακὸς καὶ ψυχρὸς. *Ἡ ἐπιτροπὴ, κάλλιστα ποιούσα, τὸν ἀπέρριψεν.

*Ὁ δὲ *Αἰὼν* κατηγορεῖ τὴν ἐπιτροπὴν αὐτὴν ἐπὶ *δειλία* καὶ *ζητεῖ συνιθιασμόν*.

*Ὁ *Αἰὼν* ἔχει δίκαιον, διότι πράγματι χρειάζεται ἡρωϊσμός διὰ νὰ παραδεχθῆ τὸ δημόσιον πικρὸν διπυρίτην. Ἀλλὰ δὲν νομίζει ὅτι τὸν ἡρωϊσμόν αὐτὸν τὸν ἐξήντηλησεν εἰς ἄλλοτε ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν;

*Ὁ χαϊδευμένος τῶν Ἀθηνῶν, Λεωνίδας Καδζῆ Δημητρίου, συνελήφθη, ὡς λέγουν αἱ κακαὶ γλώσσαί, ὑπὸ τῆς χωροφυλακῆς. Ἀλλ' αἱ κακαὶ γλώσσαί — καὶ ἐξ αὐτῶν εἶναι καὶ ἡ ἰδικὴ μας — κελαδοῦσιν ὅτι ὁ Λεωνίδας δὲν *συλλαμβάνεται*, ἀλλὰ προσέρχεται αὐθόρμητος, ἔτοιμος νὰ δοξάσῃ τὸ ὄνομά του.

Ἀὔριον εἰς τοὺς «Πειρατὰς» θὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν παράστασιν καὶ ὁ μεταφραστὴς των κ. Λεοναρδοῦ. Οὕτω ἐπισφραγίζει τὰς πρὸς τὴν ἑλληνικὴν σκηνὴν θυσίας του. Μέχρι τοῦδε δὲν ἐπληροφορήθημεν ἂν θὰ παίξῃ πρόσωπον ἀνδρὸς ἢ γυναικὸς.

*Ἡ προχθεσινὴ «Ἡμέρα» μᾶς ἀνήγγειλεν ὅτι ὁ Βασιλεὺς μας εὐρίσκεται εἰς **Τεμπελχόφ**. *Ὅλη ἡ ἀθηναϊκὴ βλα-

καία εξεργάγη διά μιὰς διὰ νὰ κάμη τὸ καλαμπουράκι της, ὅτι δηλαδὴ ὁ *τεμπέλης* εὐρίσκειται εἰς τὸ *Τεμπέλχοφ*.

— Ὡς τὸ δοῦμε 'στὸ αΜή Χάνεσαι ;
— "Κ! δῆτέ το, γελοῖοί μου.

Ἄκόμη δὲν ἐνοήθη ὅτι κατὰ τὸ μωρὸν συνταγματικὸν πολίτευμα ἡ *τεμπελιά* εἶναι προσὸν τῶν Βασιλέων· καὶ ἡ μὴ τεμπελιά σοβαρὰ αἰτία ἀνατροπῆς θρόνων. Ἄν ὁ "Ὄθων ἦτο τεμπέλης, θὰ ἐβασίλευε μέχρι τῆς σήμερον τοῦ κατ' ἐξοχὴν λαοῦ τῶν τεμπέληδων.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ.

Φίλιτατοι Κωνσταντινουπολίται,

Εἶθε ἐκδικητικοί, ἀλλὰ μὲ τὸ δίκη σας. Μὰς ἔχρωστούσατε τὸν Παγανέλλην τοῦ *Νεολόγου*, ὅστις, παρωδία τοῦ ὀνόματός του, ἐγκριτοσάνιζε δις τῆς ἐβδομάδος ὁ ἀθεόφοβος μὲ τὸ βιολί τῆς πένας του, διαχεόμενος ὡς ἀβυσσαλέα ἑμίχλη ἐπὶ τῶν σελίδων τοῦ *Νεολόγου*.

Μὰς ἐξεδικήθητε μὲ τὸν Μηνῶν Χαντουμόπουλον, ἐπιστέλλοντα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὸν *Αἰῶνα*. Τί ἀλληλογραφία, θεέ μου! Μόνος ὁ Παγανέλλης ἠδύνατο νὰ τὰς γράψῃ καὶ αὐτός πάλιν νὰ τὰς ἀναγνώσῃ.

Φαντασθῆτε ὅτι διὰ νὰ μὰς πῇ ὅτι οἱ ὑπουργοί σας ἔφυγαν τὸ πρῶτ' ἀπὸ τὸ παλάτι γράφει : α *"Ὁ ἥλιος εἶχεν ἤδη χρυσώσει τὰς κορυφὰς τῶν οἰκιῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅτε κτλ.*» Καὶ διὰ νὰ μὰς πληροφορήσῃ ὅτι ὁ Σαῦτ' καὶ ὁ Μεγμέτ ἐπανῆλθον εἰς τὴν Ἵψηλὴν Πύλῃν ἀπὸ τοῦ Παλάτι, «Κατῆλθον, λέγει, τὴν πρὸς τὸ Μπρσιετὰς ὄφρυ τοῦ Γιλδιζέιφου λόφου, ἤλασαν διὰ τῆς μεγάλης λεωφόρου, ἥτις ἐλικοειδῶς ἀναπτυσσομένη διὰ τοῦ Δολμᾶ Βαζέ, Καμπατᾶς, Φουνδουκλή, Τοπγανέ καὶ Γαλατᾶ, τέμνει διαγώνιον φέρουσαν πρὸς τὴν γέφυραν τοῦ Καράκιοῦ, ἣν διελεύθητε ἐτράπησαν τὴν ἀπὸ τοῦ Ἐμὶν Ὀνοῦ λεωφόρον καὶ κάμφαντες τὴν ὁδὸν Σιρκεδζή Ἴσκελεσί ἀνῆλθον εἰς τὴν Πύλῃν.»

Καὶ εἶμεθα ἴσια ἴσια.

Υ. Γ. Μίαν καλὴν εἶδησιν. Ὁ δικός σας εἶναι τὴν ἔπι-στρατο· ἀλλὰ τότε μόνον θὰ σωθῆτε, ὅταν τὸ τάγμα εἰς ὃ ἀνήκει μετατεθῇ ἐξ Ἀθηνῶν. Εὐχῆθητε πόλεμον. Δὲν μπορεῖτε νὰ μὰς ἀναγγεῖλητε καὶ διὰ τὸν δικόν μας καμμίαν εὐχάριστον εἶδησιν ;

ΔΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ

ἄρχεται ἡ κατὰ Κυριακὴν δημοσίευσις **φιλολογικῶν παραρτήματος τοῦ «Μή Χάνεσαι»** ὡς ἀνεξαρτήτου περιοδικοῦ συγγράμματος ὑπὸ τὸν θεσπέσιον τίτλον

ΣΑΠΦΩ

Ἰδιαίτεραι ἀγγελίαι διατυποῦσαι τὸ πρόγραμμα τῆς «**Σαπφῶς**» ἐξεδόθησαν, διανεμηθῆσόμεναι τοῖς φίλοις τῶν Καλῶν Γραμμάτων πρὸς ἐγγραφὴν συνδρομητῶν.

ΑΙΣΧΥΝΗ!

Εἰς παιδία καὶ βλάκας μόνον ἐπιτρέπεται, ἐπιρρίπτοντες ἄλλοις τὰ ἴδια αὐτῶν σφάλματα, νὰ φρονῶσιν ὅτι καθίστανται πιστευτοὶ καὶ ὅτι περιβάλλονται τῆς ἀθωότητος τὴν αἴγλην. Εἰς ἄνδρας πολιτικούς, ἀξιοῦντας νὰ διοικῶσι, νὰ προΐστανται ἔθνῶν, δὲν περιποιεῖ τιμὴν ἢ τοιαύτη αὐτῶν πεποιθήσις.

Οἱ ἐν τῇ διευθύνσει τῆς ἐθνικῆς τύχης ἐγγηράσαντες, λαῦροι ἐπιπίπτουσι κατὰ τῆς σημερινῆς κυβερνήσεως, μὴνας μόνον ἐν τῇ ἐξουσίᾳ ἀριθμοῦσης, ὡς παραλυσάσης τὰς στρατιωτικὰς τοῦ τόπου δυνάμεις, ὡς μὴ σπουδαίως ἤδη πρὸς ἀναπλήρωσιν αὐτῶν ἐνεργούσης, ὡς δημιουργούσης τῆς κοινωνίας τὴν ἀποσύνθεσιν, τοῦ λαοῦ τὸν ὄλεθρον, ὡς ἀδικωτέρας καὶ μωρωτέρας τῶν μέχρι τοῦδε κυβερνήσεων.

Ἄλλ' ὅμως τίνα στρατὸν ἐδημιουργήσατε σεῖς καὶ τὸν διέλυσα; Πότε ἐσκέρθητε, πότε ἐφροντίσατε σεῖς διὰ τὴν κοινωνίαν, διὰ τὸν λαόν, διὰ τὴν οἰκονομίαν, καὶ δὲν ἐσκέρθη, δὲν ἐφρόντισεν ἡ κυβερνήσις ἢ παρούσα ;

Ἐπὶ τί δύνασθε σεῖς νὰ καυχήθητε ; Καυχᾶσθε διὰ τὸν συρφετὸν ἐκείνων τῶν πολιτῶν, ἂν περιεφέρετε εἰς τὰς ὁδοὺς ὑπὸ τὸ ὄνομα ἐθνοφυλακῆς, ἢ διὰ τὰς ὑπὸ τὸν τίτλον στόλου ἀτμοκινήτους λέμβους, ἢ διὰ τὴν μεταφορὰν τοῦ ναυστάθμου ;

Εἰς τὸσας θυσίας ὑποβαλόντες τὸν τόπον, πότε κατορθώσατε νὰ ἐλαττώσῃτε, ἔστω καὶ κατ' ἐλάχιστον, τὴν στρατιωτικὴν του ἀδυναμίαν ;

Καὶ ἂν ποτε ἄλλος ἐνῆργει τι, ἐρχόμενοι σεῖς τὸ κατεστρέφετε. Ἡ ἐφεδρεία ἢ ἐκτακτος, ἥτις, διὰ τοῦ ἀειμνήστου δημιουργοῦ της, ἀπέφερε στρατιωτικὴν τινὰ δύναμιν, περιελθούσα εἰς χεῖράς σας ἐμαράνθη καὶ αὕτη, διελύθη.

Τοὺς ἐρέδρους ἐκείνους τοὺς ἐκτάκτους ζητεῖτε ἤδη νὰ ἐπανακαλέσῃτε, ὡς στρατιώτας τελείους. Ἀλλὰ τίς ἐξ αὐτῶν ἔχει ἰδέαν τῶν ἀσκήσεων καὶ τῆς διαίτης τοῦ στρατιώτου ; Πάντες σχεδὸν οἱ ὑπὸ τὴν Κυβερνήσιν σας διανύσαντες τὴν ὑποχρέωσιν τῶν ἐφεδρῶν, περιεφέροντο ἐν ἀδείᾳ ἢ προσκεκολλημένοι εἰς διάφορα γραφεῖα. Καὶ ἐν ἐναντίᾳ ἴσως ὑποθέσει, συμφώνῳ τῇ γνώμῃ σας, ὅτι οἱ ἐκτακτοὶ ἐφεδρῶν εἰσὶν ἐτοιμοὶ στρατιῶται, πρὸς τί νὰ μὴ ἐτοιμάζωνται καὶ νέοι, ἀλλὰ νὰ προσκαλῶνται ἀποκλειστικῶς, δικὴν εἰλώτων, οἱ αὐτοὶ πάντοτε πολῖται, οἱ ἐκτακτοὶ ἐκείνοι ἐφεδρῶν, οἵτινες ἐν ἀνάγκῃ δυνατὸν νὰ συνέλθωσιν ἐν τὸς δύο ἐβδομάδων ;

Αἰσχύνῃ! Δὲν δοξολογεῖτε τὸν θεόν, διότι ὁ λαὸς εἶνε τὸσον κάτω ἀκόμη ὥστε σὰς ἀνέχεται, δὲν ἀρκεῖσθε εἰς τὸσας πληγὰς ἠνοήξατε εἰς τὸ ἔθνος, ἵνα ἀπὸ τὸ αἶμά των ἐξάξητε χρυσὸν διὰ τὰ θυλάκιά σας, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ἰσράν αὐτὴν στιγμὴν του, καθ' ἣν κυμαίνεται μεταξὺ ζωῆς καὶ θανάτου, καθ' ἣν ἀρχεται νὰ κινήται μετὰ τοσοῦτον ληθαργον καὶ νάρκη, καθ' ἣν ὁ Ἕλλην ἐνθυμεῖται ὅτι ἔχει καὶ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκοντα, —σεῖς, ὡς δαίμονες καταχθόνιοι, φρυάττετε ἐπὶ τοῦτοις ὄλοι καὶ ζητεῖτε παντὶ ἀεὶσφ νὰ μαράνητε τοῦ ἔθνους τὸν ἐνθουσιασμόν, νὰ καταστρέψῃτε τὰς ἐνεργείας του καὶ νὰ στήσῃτε πάλιν τὸν θρόνον σας ἐπὶ τῶν πολιτικῶν ἐρείπιῶν καὶ τοῦ αἰσχους του!

Πολίτης.

ΚΟΥΡΚΟΥΣΟΥΡΙΔΕΣ.

Ἐπάρχουν ἄνθρωποι—καὶ πλείστοι ὅσοι ἐνταῦθα—οἵτινες, ἂν καὶ μόλις σὲ γνωρίζωσι, πλησιάζοντες αὐτόκλητοι μὲ ὕψος οἰκείον σοῦ λέγουσι :

—Ἐμαθα καὶ ὠμίλησα ὑπὲρ σοῦ μάλιστα, ὅτι ἔχεις αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν. . . καὶ ἐγὼ εἶμαι τῆς ἰδέας, ὅτι πρέπει νὰ τὸ κάμῃς. Εἶνε μάλιστα εὐδιάθετος καὶ ὁ πολὺ στενός μου φίλος κ. Ἵπουργός. . . καὶ ἀκόμη ὁ ἐπίσης φίλος μου κ. τὰδε δυνάμενος νὰ ἐνεργήσῃ.

— Μετὰ ποίου ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ὁμιλῶ ;

— Καλέ, φίλε μου, πόσον εἶσθε ἐπιλήσμων ! Δὲν ἐνθυμεῖσθε, ὅτι πρὸ τριῶν ἐτῶν συνεταξιδεύσαμεν εἰς Χαλκίδα καὶ ἐφάγαμεν δις μάλιστα ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ ;

— Ἄ ! σεῖς εἶσθε, ἀπαντᾶς, ἐνῶ δὲν ἐνθυμεῖσαι τίποτε, ὁ εὐχάριστος συνεταξιδιώτης, σεῖς λοιπὸν, ὁ κύριος. . . καὶ πῶς ὀνομάζεσθε ;

— Ἰωάννης Φλυαριδῆς. Λοιπὸν νὰ τὸ κάμῃς, φίλε μου, καὶ τὸ κάμῃς.

— Κύρ Γιάννη αζουρλὸς παπᾶς σ' ἐβάπτισε. »

Ἄλλοι τριβόντες τὰς χεῖρας διακόπτουν τὴν ὁδὸν σου καὶ μετὰ σπουδῆς σοῦ λέγουσι :

— Σ' ἐζήτησαν παντοῦ. Ἐκουσα ὅτι πρόκειται περὶ τοῦτου. . . καὶ εἶπον ὅτι πρέπει νὰ μείνωσιν ἡσυχοί, διότι ἐγὼ θὰ σὲ ὁμιλήσω· τοὺς ἐβεβαίωσα μάλιστα ὅτι μὲ ἀκούεις. Λοιπὸν πρέπει νὰ τ' ἀποραπίσῃς, φίλε μου.

— Μὲ ποῖον ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ὁμιλῶ ;

— Δὲν ἐνθυμεῖσθε ; Δὲν εἶμεθα ἐσπέραν τινὰ τοῦ ληξάντος Δεγούστου ἐν τῇ αὐτῇ διαίρεσι τῆς σιδηροδρομικῆς ἀμαξοστοιχίας, μεταβαίνοντες εἰς τὸ Φάληρον καὶ μάλιστα ἐκαθίσασμεν παραπλεύρως ἐν τῷ θεάτρῳ καὶ ἐλέγαμεν χίλια δύο διὰ τὸν ἠθοποιὸν Φρειδερίκον, ὅταν ἔκαμε τὴν τούμπα ;

— Ἄ ! ἔχεις δίκαιον ! τὴν ἀνθυμοῦμαι· τότε ποῦ ἔτρωγαν πολλοὶ ἐν τῷ ἐκεῖ ξενοδοχείῳ καὶ ἔτεροι ἐκαμναν λουτρά. Καὶ πῶς καλεῖσθε, παρακαλῶ ;

— Νικόλαος Κουρκουσοῦρης. Λοιπὸν ἄκουσε καὶ τοὺς φίλους.

— Κύρ Νικολῆ μου, πῆγαινε 'ς τὸ δικάριο καὶ μὴ μοῦ φορτώνεσαι.

Φαλέξ.

Η ΠΑΝΑΓΙΑ

ΤΩ: ΜΑΡΙΩ:

Θυμᾶσαι ; . . . Μὲ παράπονο ἐσήκωσες τὸ χέρι Εἰς τὸ κλεισμένο σπῖτι της, εἰς τὰ παραθυρὰ της Καὶ μοῦπες : « —Τῆς χαρᾶς γιὰ μὲ βασίλευε τὰστέρι· Ἡ Παναγία ἔφυγε ἀπὸ τὴν ἐκκλησιὰ της ! . . . »

Προχθές σὲ εἶδα γελαστό—Ποῦ τρέχεις ; α —Σὲ γυροῦμαι ! Αἶ τὴν αἰτία γιὰ νὰ βρῶ δὲν σπᾶνω τὸ κεφάλι. Ἐρῶ πῶς εἶσαι χριστιανὸς φανατικός. . . Μαντεύω. Ἡ Παναγία ἔγυρσε 'ς τὴν ἐκκλησιὰ της πάλι ! . . .

Ἀράχνη.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Κύπρος

Σαρίπολον !

Κράζατεν πετεινὸν κάμετεν θαύμαντα : ἤλθασιν τὰ καρὰβια φέρασιν γράμματα· φέρασιν παλικάρια νίχης ἄρμυρα : πῆρασιν τὰ μούλάρια τσ' ἄλλα πράμματα : πῆρασιν τσαὶ κοπέλαις. — *Χαιρετίσματα.*

Χαντζῆ Ἰωάννου.

Ἀπάντησις

Ἀθῆναι,

Κύριον Χαντζῆ Ἰωάννου

Μετὰ χαρᾶς ἀνεκφράστου ἔλαβον καὶ ἀνεκοίνωσα τὸ τηλεγράφημα ὑμῶν τῇ ἡμετέρᾳ κυβερνήσει. Οἱ Κύπριοι καὶ τὰ μούλάρια ἔσονται βαθέως κεχαραγμένα ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν. Στείλατε καὶ πρὸς ἐμὲ ἐν μουλάριον, ἐν ἔτι διὰ τὸ γαμβρόν μου Μιστριώτην, ἀμφοτέρα ἡμερα καὶ ἠλικιωμένα· κοπέλλας οὐ βούλομαι, ἔχω γὰρ ἀρκετάς.

Σαρίπολος.

Φολέγανδρος

Ἐ.λ. Κυβέρνησιν εἰς Ἀθήνας,

Ἐπάρχει ὄνος ἐνταῦθα πάσχων ἀπὸ ἀκάθεκτον φιλοπατρίαν· ἀπὸ πρῶτας ὀγκανίζει μέχρις ἐσπέρας ἔχων τὰ βλέμματά του ἐστραμμένα κάθυγρα πρὸς τὰς Ἀθῆνας : οὐκ ἔα με καθυδέειν τὸ τῶν ἡμιόνων τρόπαιον· στείλατε παραλαβεῖν αὐτὸν, καὶ κατατάξατε ἐθελοντῆν· διασαλπύσατε τὴν φιλοπατρίαν του ἀπανταχοῦ.

Σαραντῆς.

Σ' ΑΓΑΠΩ.

Θὰ τῆς ἰμιλήσω, λέγω, δὲν θὰ φοβηθῶ, Ἄν μιὰ φορὰ σιμὰ της πάλιν εὐρεθῶ. Φαντάζομαι τὰ λόγια ποῦ θὰ τῆς εἶπῶ, Λόγια ποῦ σὲ μιὰ λέξι μπαίνουν «Σ' ἀγαπῶ.»

Τί ἔχασα μιὰ μέρα, ποῦ κοντὰ πολὺ Ἄπέρασ' ἀπ' τὸ ὄρατο τριανταφυλλί. Νὰ μὴ τῆς πῶ μιὰ λέξι.. Ἄχ ! τί ἔχασα ! Τὸ μάθημά μου ἀπ' τὸ φόβο ξέχασα.

Μὰ τώρα πλέον, ὄχι, δὲν θὰ φοβηθῶ. Ὅπου κοντὰ της πάλιν, ὅπου εὐρεθῶ, Θὰ τὴν γλυκοκυττάζω καὶ θὰ τῆς εἶπῶ Μὲ θάρρος σὲ μιὰ λέξι ὄλα : Σ' ἀγαπῶ !

Οὔτις.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ.

Ὁ Ἀντώνιος εἶναι μακρῶδες ζηλότυπος, τὸ ὀλιγώτερον κάμνει ἐνάμισον Ὀθέλλον. Πρὸ ἡμερῶν κᾶτι τοῦ ἐπιθύρισαν εἰς τὸ αὐτὶ κακὰ τινες γλώσσαι, κᾶτι μειδιάματα ἔβαλεν αὐτὸς ὁ ἴδιος ὑπὸ κράτησιν, τὸ δὲ ἐσπέρας ἐπιστρέφει ἔς τὸ σπῆτι τοῦ τεταραγμένους, καὶ μὲ προαίσθημα ὅτι τὴν βραδεῖαν ἐκείνην θὰ ἐπετύχαινε καμμίαν σύλληψιν.

Μὲ τὸ κερὶ ἔς τὸ ἓνα χέρι, τὸ βεβόλθερ εἰς τὸ ἄλλο, ἀνοίγει τὸν κοιτῶνα τῆς συζύγου, αὐτὴ κοιμάται, αὐτὸς παρατηρεῖ δεξιᾶ καὶ ἀριστερᾶ, ἀνοίγει ντουλάπια, σερτάρια, βάζει καρτέγια καὶ ἀνορρίχεται εἰς τὴν ἱματιοθήκην νὰ δῆ μήπως εἶναι κἀνένας, μικρὰ τραπεζάκια, εἰς τὰ ὅποια μόλις χωρεῖ κανεὶς μῆρὸς, τ' ἀνοίγει καὶ αὐτὰ, χώνει τὴν μούρην του κάτωθεν τῆς θερμάστρας, βγαίνει περισσότερο Ὀθέλλος ἀπὸ πρὶν, ἐπὶ τέλους σηκώνει τὰ σινδόνια τῆς κλίνης καὶ πυροβολεῖ.

— Ἀμαλία! φωνάζει ἀγρίως, μὲ προδίδεις!

— Βλάκα μου, βλάκα, ποῦ μὲ κατατρόμαξες, δὲν τ' ἀνοίγεις τὰ μάτια σου νὰ ἴδῃς καλλίτερα.

Χώνεται ὑπὸ τὴν κλίνην καὶ συγκρούεται μὲ μίαν βαλίτσαν, τῆς ὅποιας τὴν μαλλιάρη ῥάχη ὑπέλαβεν ὡς τὸ δασὺ στῆθος τοῦ ἑραστοῦ τῆς Κυρίας του.

Ὁ Ρ. ἔλεγεν εἰς τὸν σπάταλον ἀνεψιὸν του:

— Δὲν ἄφησες τίποτα, ὅλα τὰ ἔφαγες.

— Ὅχι, θεῖέ μου ἔχω τὰ χρέη μου τὰ ὅποια δυστυχῶς δὲν δύναμαι νὰ φάγω.

ΕΛΗΣΜΟΝΘΕΣΑΤΕ ΤΟΝ ΑΘΑΝΑΤΟΝ ΜΑΙΦΑΡΤ;

Εἶναι τώρα μεγαλοπρεπῆς ἐνθρονισμένος ἐπὶ τριῶν ὁδῶν, **Ἑρμοῦ, Βουλῆς** καὶ **Πετρακῆ**, παραπλεύρως τοῦ καταστήματος τῶν ἀρχαιοτήτων τῆς *Μινιέρβας*.

Δὲν εἶναι πλέον ἐμπορικόν, εἶναι παράδεισος.

ΕΧΕΙ, ΕΧΕΙ, ΕΧΕΙ,

ὅ,τι φαντασθῆ ἢ φαντασία σας, δι' ὅλας τὰς τάξεις, δι' ὅλα τὰ βαλάντια καὶ δι' ὅλας τὰς πραγματικὰς ἢ εἰκαστικὰς ἀνάγκας.

ΕΝΘΥΜΗΘΗΤΕ ΤΟΝ ΜΑΙΦΑΡΤ.

ΩΣ ΝΕΑΡΑ ΧΗΡΑ

ἣτις ξαναπανδοθεύεται καὶ ὡς ἀνοιξὶς ἀνανεώνει τὰ κάλλη τῆς **ξανάνοιξε** τὸ πασίγνωστον

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ "Η ΜΕΛΙΣΣΑ,"

ὑπὸ νέον διευθυντὴν τὸν **ζωηρὸν**

κ. ΣΤΑΥΡΟΝ ΜΑΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΝ.

**Ποικιλία φαγητῶν, φρεσκάδα καθημερινή,
Ψάρια τῆς ὥρας καὶ τιμαὶ πολὺ ἡμεροί.**

ΤΩΡΑ ΟΤΕ ΟΛΟΙ ΜΕΤΩΚΗΣΑΤΕ

βεβαίως θὰ ἐσπάσατε τῆς λάμπαις σας. Καὶ ἂν δὲν τῆς ἐσπάσατε, τὰς ἐφθεύρατε καὶ ἂν δὲν τὰς ἐφθεύρατε, τὰς ἐχάσατε.

Τὰ πάντα συνωμοτοῦν λοιπὸν ἐναντίον σας, καὶ ὅσες ἀναγκάζουν νὰ ἀγοράσητε νέας, διευθυνόμενοι μὲ τὸ κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸ

ΛΑΜΠΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΜΗΛΛΟΥ

243, Ὁδὸς Ἑρμοῦ, 243,

τοῦ πρῶην τῆς ἐταιρίας κ. Χουτοπούλου καὶ Σας.

ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΘΗΚΗ ΛΑΜΠΩΝ

**Λάμπαι καλλιτεχνικαί, Λάμπαι διὰ χρῆσιν,
Λάμπαι διὰ κολοσσαῖον φωτισμόν.**

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ καὶ ΡΟΥΚΗ,

παρὰ τὸν Ἑκατόγχειρα, Ὁδὸς Ἑρμοῦ.

ΡΑΠΤΙΚΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ

ὄλων τῶν συστημάτων καὶ μὲ ὅλα τὰ χηρῆσμά των.

ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ

χαλασμένων ραπτομηχανῶν ὑπὸ ἀρίστου τεχνίτου

ΔΙ ΠΕΡΙΦΗΜΟΙ

ἐλαστοτυπικαὶ εἰκόνες τῶν Βασιλέων μας, **Θαυμά εἰδέσθαι.**

ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Α. ΓΙΑΛΟΥΣΗ Καὶ Σας

Ἀτμόπλοιον τῆς ἀνω ἐταιρίας ἀποπλέει τακτικῶς ἐκ Πειραιῶς εἰς Σύρον καθ' ἑκάστην Πέμπτην ὥραν 6 μ. μ. ἐπιστρέφει δὲ ἐνταῦθα τὸ Σάββατον πρῶτ. Τὴν ἐσπέραν δὲ ἐκαστοῦ Σαββάτου ὥραν 5 μ. μ. ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς εἰς Χαλκίδα, Λίμνην, Ἀταλάντην, Δίδυπον, Στυλίδα, Ὀρεδόν, Νέαν Μιζέλαν καὶ Βῶλον, ἐπιστρέφει δὲ εἰς Πειραιᾶ διὰ τῶν λιμένων τὴν πρῶταν ἐκαστῆς Πέμπτης.

Δι' ἐκτενεστεράς πληροφορίας ἀπευθυντέον ἐν Πειραιεὶ μὲν παρὰ τῆ διευθύνσει τῆς ἐταιρίας ὀπισθεν τῆς Ἀγίας Τριάδος, παραπλεύρως τοῦ φαρμακείου τοῦ κ. Δ. Σούρβα, ἐν Ἀθήναις δὲ παρὰ τῆ ἀσφαλιστικῆς ἐταιρίας ἢ Ἀγκυρα παρὰ τὰ Χαυτεῖα.

Ἐν Πειραιεὶ, τῆ 13 Σεπτεμβρίου 1880

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως).